

לימוד התורה בידיים מטונפות

שוע"ר סי' א, מהדו"ב

ו טוב להרגיל עצמו לומר מיד שניעור משינתו (מודה אני לפניך מלך חי וקים שהחזרת בי נשמתי בחמלה רבה אמונתך) ... ולפי שבנוסח זה אין בו שום שם מז' שמות שאינם נמחקין אין איסור לאמרו קודם שנטל ידיו אף אם ישן על מטתו ערום ומסתמא נגעו ידיו במקומות מטונפים שבגופו כמו שיתבאר בסימן ד'. אבל אסור להוציא דברי תורה מפיו בידיים מטונפות. אבל להרהר בדברי תורה מותר. ואעפ"כ אין לו להרהר ולא אפילו לדבר בדברי תורה בעודו מושכב על, גם אם נטל ידיו, אלא יקום ויעמוד או ישב באימה, שנאמר הכון לקראת אלקיך ישראל.

שוע"ר סי' מה

ג בבית המרחץ ... בבית הפנימי ... אפילו בשעה שאין שם אדם ... שזוהמתו רבה מהבל החמין שמשמשין בו. אבל בבית הטבילה, אע"פ שעומדים בו ערומים, כיון שתשמישו בצונן אין בו זוהמא ... לכן מברכין ברכת הטבילה במקוה.

שוע"ר סי' מז

ב צריך לברך בין למקרא לבד בין למשנה לבדה בין לתלמוד לבדו בין למדרש לבדו שהכל תורה היא ונתנה למשה מסיני. והמהרהר בדברי תורה א"צ לברך. והוא הדין שיכול לפסוק דין בלא נתינת טעם לדבריו, שזהו גם כן אינו אלא הרהור והרהור לאו כדיבור הוא.

שוע"ר סי' עג

א להרהר בדברי תורה מותר אפילו כשערותו ממש מגולה ... אעפ"י שאסור לקרות בפיו ... ומטעם זה מותר להרהר בדברים שבקדושה בשעת תשמיש, שהרהור אינו כדיבור **לענין זה**, אע"פ שהוא כדיבור לענין להרהר במקואות המטונפות.

שוע"ר סי' עד

א כתוב בתורה ושבית וכסית וכי' כי ה' אלהיך מתהלך בקרב מחניך וגו' והיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר וגו', מכאן למדו חכמים שבכל מקום שה' אלהינו מתהלך עמנו דהיינו כשאנו עוסקים בקריאת שמע ובתפלה או בדברי תורה צריך להיות המחנה קדוש שלא תהא צואה מגולה שם ושלא יראה ה' בנו ערות דבר, דהיינו שלא יהיה דבר ערוה כנגד פניו של אדם הקורא או מתפלל ... ראשו ולבו של אדם הקורא או מתפלל צריך גם כן שלא יהיו רואים את הערוה דהיינו שלא יהיה עם הערוה תחת מכסה אחד.

שוע"ר סי' עה

ח ערוה בעשית ונראית דרך דפנותיה אסור לקרות כנגדה ואפילו היא בבית אחר ונראית דרך עשית שבחלון, לפי שבראייה תלה הכתוב שנאמר ולא יראה בך וגו' והרי היא נראית.

י מותר להרהר בדברי תורה כשהוא ערום ואצ"ל כנגד ערוה אחרת שנאמר ערות דבר, דיבור אסור הרהור מותר.

שוע"ר סי' עו

א צואה בעשית מותר לקרות כנגדה אע"פ שרואה אותה דרך דפנותיה, לפי שבצואה תלה הכתוב בכיסוי שנאמר ושבית וכסית את צאתך והרי היא מכוסה.

שוע"ר סי' פג

א צריך ליהרר שלא לקרות או להתפלל או להרהר **בדברי תורה** בחצר כנגד בית הכסא כמלא עיניו, אף על פי שהוא סגור ואי אפשר לראות הצואה שבו. במה דברים אמורים כשעשה בחצירו חדר מיוחד לזה אבל אם עשה בית הכסא במחיצות של בית או חצר אין על המחיצות אלו דין בית הכסא אע"פ שהן גם כן מחיצות של בית הכסא, (ו) כיון שאינן מיוחדות לו בלבד [ו] מותר לקרות אפילו בסמוך להן ממש.

שוע"ר סי' פה

א אפילו להרהר **בלבו** אסור אפילו בדברי תורה שחייב להגות בה יומם ולילה, ולכן כשנכנס לבית הכסא טוב לחשוב חשבונותיו שלא יבא לידי הרהור תורה ... ואפילו הלכות בית הכסא אסור ללמוד בבית הכסא וכן הלכות בית המרחץ בבית המרחץ.

שוע"ר סי' צא

ב צריך לאזור אזור בשעת התפלה, אפילו אם יש לו אבנט שאין לבו רואה את הערוה, משום שנאמר הכון לקראת אלהיך ישראל, אבל בשאר ברכות מותר לברך בלא חגורה מאחר שיש לו אבנט במכנסיים ואין לבו רואה את הערוה.